

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících JUDr. Stanislava Drdly a Karla Hampla v hlavním líčení konaném dne 21.2.2013

t a k t o :

Obžalovaný **J V,**

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], t.č. [redacted]

Podle § 37a trestního zákona **se** z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 2.8.2010, č.j. 3T 23/2010-735 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice ze dne 24.11.2010, č.j. 14To 267/2010-761 **z r u š u j e** výrok o vině spácháním trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 trestního zákona, kterého se obžalovaný **J V** dopustil tak, že jako osoba jednající na základě plné moci za společnost Ante, s.r.o. se sídlem Lipoltice 34, do 26.2.2007 se sídlem Ústí nad Orlicí, T. G. Masaryka 115, okres Ústí nad Orlicí, která byla měsíčním plátcem daně z přidané hodnoty nechal zavést do účetnictví společnosti a následně uplatnil v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc září 2005, které podal na Finančním úřadě v Ústí nad Orlicí dne 25.10.2005, daňový doklad – fakturu č. 2005044 vystavenou 30.9.2005 na částku 1.980.000,- Kč za prodej železa odběrateli společnosti Largo Slovakia s.r.o. Trenčín, Slovenská republika, tento obchodní případ vykázal jako dodání zboží do jiného členského státu Evropské unie plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě Evropské unie, tedy jako uskutečněné zdanitelné plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, ačkoli uvedené zboží nebylo odběrateli do Slovenské republiky dodáno a v důsledku toho nebyla odvedena daň z přidané hodnoty na výstupu v základní sazbě 19 %, tj. ve výši 376.200,- Kč, ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem v Ústí nad Orlicí, dále celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad.

Obžalovaný J V.

j e v i n e n , ž e

- jako osoba jednající na základě plné moci za společnost Ante, s.r.o. se sídlem Lipoltice 34, do 26.2.2007 se sídlem Ústí nad Orlicí, T. G. Masaryka 115, okres Ústí nad Orlicí, která byla měsíčním plátcem daně z přidané hodnoty nechal zavést do účetnictví společnosti a následně uplatnil v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc červen 2005, které podal na Finančním úřadě v Ústí nad Orlicí dne 25.7.2005, daňový doklad – fakturu č. 20050038 vystavenou 30.6.2005 na částku 2.800.000,- Kč s daní z přidané hodnoty ve výši 532.000,- Kč za první etapu rekonstrukce zámečku Lipka v Horním Bradle společností Poreal a.s., Praha 1, přičemž skutečně byly provedeny práce v hodnotě nejvýše 1.691.025,- Kč s DPH ve výši 321.295,- Kč, v důsledku uplatnění faktury č. 20050038 v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc červen 2005 obdržel daňový subjekt nadměrný odpočet daně ve výši 453.529,- Kč, přitom při vyúčtování skutečně odvedených prací by daňovému subjektu vznikl nárok na nadměrný odpočet v částce 242.824,- Kč,
- jako osoba jednající na základě plné moci za společnost Ante, s.r.o. se sídlem Lipoltice 34, do 26.2.2007 se sídlem Ústí nad Orlicí, T. G. Masaryka 115, okres Ústí nad Orlicí, která byla měsíčním plátcem daně z přidané hodnoty nechal zavést do účetnictví společnosti a následně uplatnil v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc září 2005, které podal na Finančním úřadě v Ústí nad Orlicí dne 25.10.2005, daňový doklad – fakturu č. 2005044 vystavenou 30.9.2005 na částku 1.980.000,- Kč za prodej železa odběrateli společnosti Largo Slovakia s.r.o. Trenčín, Slovenská republika, tento obchodní případ vykázal jako dodání zboží do jiného členského státu Evropské unie plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě Evropské unie, tedy jako uskutečněné zdanitelné plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, ačkoli uvedené zboží nebylo odběrateli do Slovenské republiky dodáno a v důsledku toho nebyla odvedena daň z přidané hodnoty na výstupu v základní sazbě 19 %, tj. ve výši 376.200,- Kč,

a České republice, zastoupené Finančním úřadem v Ústí nad Orlicí tak vznikla celková škoda v částce 586.905,- Kč.

t e d y

ve větším rozsahu zkrátil daň, vylákal výhodu na dani a způsobil takovým činem značnou škodu.

T í m s p á c h a l

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 2, 3 písm. c) trestního zákona.

A o d s u z u j e s e

podle § 148 odst. 3 trestního zákona za použití § 37a) trestního zákona ke společnému trestu odnětí svobody **v trvání dvou (2) roku nepodmíněně.**

Podle § 39a odst. 2 písm. b) trestního zákona se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem podepsaného soudu ze dne 2.8.2010, č.j. 3T 23/2010-735 byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil tak, že jako osoba jednající na základě plné moci za společnost Ante, s.r.o. se sídlem Lipoltice 34, do 26.2.2007 se sídlem Ústí nad Orlicí, T. G. Masaryka 115, okres Ústí nad Orlicí, která byla měsíčním plátcem daně z přidané hodnoty nechal zavést do účetnictví společnosti a následně uplatnil v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc září 2005, které podal na Finančním úřadě v Ústí nad Orlicí dne 25.10.2005, daňový doklad – fakturu č. 2005044 vystavenou 30.9.2005 na částku 1.980.000,- Kč za prodej železa odběrateli společnosti Largo Slovakia s.r.o. Trenčín, Slovenská republika, tento obchodní případ vykázal jako dodání zboží do jiného členského státu Evropské unie plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě Evropské unie, tedy jako uskutečněné zdanitelné plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, ačkoli uvedené zboží nebylo odběrateli do Slovenské republiky dodáno a v důsledku toho nebyla odvedena daň z přidané hodnoty na výstupu v základní sazbě 19 %, tj. ve výši 376.200,-Kč, ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem v Ústí nad Orlicí. Za toto jednání soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání jednoho (1) roku a šesti (6) měsíců nepodmíněně se zařazením do věznice s dozorem. Stejným rozsudkem soud podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil obžalovaného obžaloby v části, kde je mu kladeno za vinu spáchání dílčího skutku pokračujícího trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 2, 3 písm. c) trestního zákona, kterého se měl dopustit tak, že jako osoba jednající na základě plné moci za společnost Ante, s.r.o. se sídlem Lipoltice 34, do 26.2.2007 se sídlem Ústí nad Orlicí, T. G. Masaryka 115, okres Ústí nad Orlicí, která byla měsíčním plátcem daně z přidané hodnoty nechal zavést do účetnictví společnosti a následně uplatnil v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc červen 2005, které podal na Finančním úřadě v Ústí nad Orlicí dne 25.7.2005, daňový doklad – fakturu č. 20050038 vystavenou 30.6.2005 na částku 2.800.000,-Kč s daní z přidané hodnoty ve výši 532.000,-Kč za první etapu rekonstrukce zámečku Lipka v Horním Bradle společností Poreal a.s., Praha 1, přičemž tato rekonstrukce provedena nebyla a v důsledku uplatnění této faktury v přiznání k dani z přidané hodnoty za měsíc červen 2005 obdržel daňový subjekt nadměrný odpočet daně ve výši 453.529,-Kč, ačkoli pokud by nebyla uvedena faktura takto uplatněna, vznikla by daňovému subjektu daňová povinnost ve výši 78.471,-Kč, neboť podle názoru soudu nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Ve vztahu k naposled uvedenému jednání soud přezkoumával obhajobu obžalovaného, ten uvedl, že práce společnosti Poreal byly skutečně v této výši provedeny. Práce byly realizovány na základě smlouvy o dílo ze dne 16.5.2005 na základě jednotlivých položkových rozpočtů, které byly vyhotoveny k protokolu o provedených stavebních pracích. Práce byly prováděny zaměstnanci společnosti Poreal částečně a částečně subdodavatelským subjektem. Práce provedené přebíral formálním způsobem obžalovaný i za přítomnosti jiného pracovníka

společnosti buď p. [REDACTED] nebo p. [REDACTED]. V hlavním líčení obžalovaný doplnil, že práce na zámečku začaly již před podepsáním smlouvy. Již od r. 2004 obžalovaný vedl některá jednání s dodavatelem s památkovou péčí, s majitelem hrobky rodu [REDACTED] v obci Horní Bradlo. Manuální práce začaly od března r. 2005. Obžalovaný komunikoval o provedení prací s p. [REDACTED]. Obžalovaný odpovídal za zaměstnance Porealu, vedl středisko Porealu v Pardubicích. [REDACTED] na stavbu přijel asi dvakrát. Na základě podkladů, které obžalovaný připravil p. [REDACTED] sestavil položkový rozpočet, tedy soupis provedených prací, na základě kterých bylo fakturováno. Podle obžalovaného firma Poreal provedla na zámečku opravu poškozené střechy, výměnu okapů, vykácení náletových dřevin v rozsahu zámeckého dvora a přilehlých oblastí, úklid pozemků, přípravu pro archeologický průzkum, vývoz sutin, vývoz bahna, likvidace prasečích chlívků, likvidace eternitových desek, jejich bourání a zahrazení celého terénu, likvidace celého terénu kolem objektu. Obžalovaný vedl jednání ze subdodavatelem a dalšími zúčastněnými osobami, které nejsou součástí rozpočtového rozpočtu. Jednalo se o způsob vytápění, ekologickou čističku vod, jednání byl přítomen i architekt ing. [REDACTED], který zpracovával dřívější projekty rekonstrukce zámečku Lipka. Na opravu střechy byla nakoupena břidlice, byla zadána výroba oken a dveří v truhlárně Choltice.

Soud provedl relativně rozsáhlé dokazování a důkazy zhodnotil následujícím způsobem. Obžalovanému byla udělena dne 1.1.2004 jednateli společnosti Ante spol. s r.o. [REDACTED] a [REDACTED] generální plná moc k jednání za společnost. Z vlastního vyjádření obžalovaného, z výpovědi svědků [REDACTED] a [REDACTED] bylo zjištěno, že to byl obžalovaný, kdo fakticky společnost vedl. Z výpovědi obžalovaného i z výpovědi svědka [REDACTED], výkonného ředitele společnosti Poreal a.s. bylo zjištěno, že obžalovaný působil jako vedoucí střediska Poreal a.s. v Pardubicích. Svědek [REDACTED] v hlavním líčení odchylně od přípravného řízení uvedl, že obžalovaný byl vedoucím střediska Pardubice až od r. 2006. Soud má však za to, že obžalovaný jako vedoucí střediska působil již v r. 2005 a to jednak vzhledem k výpovědi svědka [REDACTED] z přípravného řízení, kdy uváděl, že to byl právě obžalovaný kdo měl na starosti rekonstrukci zámečku Lipka. Tento závěr podporuje i výpověď svědkyně [REDACTED], účetní společnosti Ante s.r.o., která potvrdila, že vyhotovila podle pokynů obžalovaného fakturu č. 20050038 prostřednictvím které společnost Poreal vyúčtoval Ante s.r.o. za první etapu rekonstrukce zámečku Lipka Horní Bradlo částku 3.320.000,- Kč. Obžalovaný tedy fakticky vystupoval za obě dvě společnosti, tedy jak Ante s.r.o., tak Poreal a.s. Ze smlouvy o dílo ze dne 16.5.2005 bylo zjištěno, že tyto dvě společnosti vstoupily do obchodního vztahu, jehož předmětem byl závazek společnosti Poreal a.s. provést pro Ante s.r.o. stavební práce na usedlosti Lipka specifikované společností Ante s.r.o., na něž firma Poreal a.s. vypracovala rozpočet. Společnost Ante spol. s r.o. se zavázala zaplatit společnosti Poreal a.s. za tyto práce cenu 12.800.000,- Kč. Za společnost Poreal smlouvu podepsal [REDACTED], za společnost Ante spol. s r.o. J. V. První etapa rekonstrukce zámečku Lipka Horní Bradla byla vyúčtována firmou Poreal a.s. jak bylo uvedeno shora fakturou č. 20050038, kterou nechal vystavit obžalovaný. Z výpovědi svědka [REDACTED] bylo zjištěno, že jím byla tato faktura odsouhlasena s tím, že kontrolu provedených prací měl na starosti zaměstnanec společnosti p. [REDACTED] a svědek [REDACTED] fakturu podepsal na základě výkazů vypracovaných p. [REDACTED]. Svědka [REDACTED] nebylo možné ve věci vyslechnout, neboť již zemřel. Z přehledu započtení pohledávek ze dne 28.2.2006 bylo zjištěno k tomuto dni došlo k zániku závazku společnosti Ante s.r.o. z faktury č. 20050038 započtením proti pohledávce za společností Poreal a.s. vůči Ante s.r.o. ve stejné výši. Ze zpráv finančního úřadu Ústí nad Orlicí, z předložených přiznání dani z přidané hodnoty bylo zjištěno, že výše specifikovaná faktura vystavená společností Poreal a.s. byla společností Ante s.r.o. uplatněna v přiznání daně z přidané hodnoty za měsíc červen 2005 na základě kterého společnost Ante s.r.o. obdržela nadměrný odpočet daně ve výši 453.529,- Kč. Z dokladů

společnosti Ante s.r.o. Ústí nad Orlicí adresované Finančnímu úřadu v Ústí nad Orlicí a z dokladu finančního úřadu je zřejmé, že nadměrný odpočet byl použit na úhradu daňových nedoplatků společnosti Ante s.r.o. finančnímu úřadu. Z výpovědi obžalovaného a svědka [REDAKCE] a ze zápisu z jednání statutárních orgánů společností Ante s.r.o. a Poreal a.s. ze dne 10.2.2006 bylo zjištěno, že společnosti Ante s.r.o. a Poreal a.s. jednali o fúzi obou společností, k čemuž však nakonec nedošlo. Podle obžaloby rekonstrukční práce uvedené ve faktuře č. 20050038 provedeny nebyly, tato je fiktivní zařazená do účetnictví proto, aby společnost Ante s.r.o. dosáhla vyplacení nadměrného odpočtu ve výši 453.529,- Kč na dani z přidané hodnoty a proto, aby společnost zkrátila tuto daň o dalších 78.471,- Kč.

Předně je třeba říci, že soud nemá pochybnosti o tom, že společnost Ante s.r.o. měla reálný záměr zámeček Lipka v Horním Bradle rekonstruovat. O tom svědčí dlouhodobá jednání mezi obžalovaným a zástupcem společnosti Delg Trading, s.r.o. vlastníkem zámečku Lipka. Za společnost Delg Trading s.r.o. vystupoval [REDAKCE]. Společnost Ante s.r.o. a společnost Delg Trading s.r.o. se dohodli na tom, že Ante s.r.o. zámeček zrekonstruuje za zhruba 15.000.000,- Kč a tato cena bude vyrovnána dlouhodobým pronájmem společnosti Ante s.r.o. Dne 1.5.2004 uzavřeli společnosti Ante s.r.o. a Delg Trading nájemní smlouvu, která řešila výše nastíněný vzájemný vztah těchto dvou společností. Zástupce společnosti Delg Trading [REDAKCE] u hlavního líčení jako svědek popřel, že by smlouvu podepsal, uvedl, že s obsahem té smlouvy souhlasil, cítil se jí být vázán, avšak podpis podmiňoval tím, že skutečně započnou rekonstrukční práce, k čemuž však nedošlo. Podpis na uvedené smlouvě svědek nepovažuje za svůj. Výpověď svědka se v tomto nejvíce ne zcela věrohodnou, neboť dne 14.5.2004 společnost Delg Trading zmocnila společnost Ante spol. s r.o. k jednání v souvislosti se zámečkem Lipka a přílehlými nemovitostmi. Na skutečnost, že nájemní smlouva byla podepsána ukazuje i obsah zástavní smlouvy k nemovitostem v k.ú. Lipka uzavřené dne 18.3.2005 mezi společnostmi Delg Trading s.r.o. a [REDAKCE]. Ve článku 2) této smlouvy je uvedeno, že zámeček Lipka a přílehlé pozemky jsou pronajaty třetí osobě, která se zavázala v nájemní smlouvě rekonstruovat tyto nemovitosti částkou 15.000.000,- Kč. O aktivitě společnosti Ante s.r.o. svědčí i jednání s investory a se stavebním úřadem. K tomuto se vyjadřoval jako svědek architekt [REDAKCE], který projektoval rekonstrukci zámečku Lipka. Na základě jeho plánů již dříve okolo r. 2000 zámeček z části rekonstruovala firma Svoboda z Pardubic. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že pro obžalovaného vypracoval řadu studií, účastnil se s obžalovaným jednání s různými subdodavateli, jednání na stavebním úřadě. Svědek uvedl, že provedl dokumentaci opravy vikýřů ve střeše. Tato dokumentace byla i městským úřadem schválena. Svědek [REDAKCE] v prosinci v r. 2004 vypracoval dokument nazvaný provedené stavební úpravy na zámečku Lipka, tj. na paláci a na tvrzi a to ve stavu k prosinci 2004. Svědek uvedl, že 80% prací zde uvedených provedla firma Svoboda, nedokázal se vyjádřit k tomu, zda a kdo provedl zbývající stavební práce. Uvedl, že na paláci firma Svoboda neprovedla svíslé konstrukce zadržky otvorů, vodorovné konstrukce úpravy povrchu, ostatní konstrukce, konstrukce truhlářské a nátěry. Soud k důkazu přečetl doklad nazvaný „Protokol o provedení stavebních prací v r. 2005“. Tento za společnost Ante s.r.o. parafoval jednatel [REDAKCE] a za společnost Poreal a.s. svědek [REDAKCE]. Zde je uveden soupis prací, které mají být provedeny na základě podepsané nájemní smlouvy ze dne 1.5.2005. K tomu obžalovaný uváděl, že jde o práce, které byly provedeny. Dále jsou ve spise založeny rozpočty provedených prací, o kterých obžalovaný tvrdil, že je na základě jím připravených podkladů vypracoval p. [REDAKCE]. Zde jsou uvedeny práce, které byly skutečně provedeny. Tyto rozpočty neobsahují náklady na jednání se subdodavateli, ty jsou popsány v protokole o provedených prací citovaných výše. Svědek [REDAKCE] uvedl, že styl dokladu nazvaného protokol o provedených prací v r. 2005 odpovídá stylu p. [REDAKCE], rovněž tak uvedl, že rozpočty provedených prací jsou opatřeny podpisem, který vypadá jako podpis p. [REDAKCE].

V přípravném řízení a u hlavního líčení byl proveden výslech řady svědků, kteří se vyjadřovali k tomu, zda a jaké práce byly na zámečku Lipka prováděny. Svědek [REDACTED] uvedl, že na rekonstrukci byla používána technika firmy Poreal, což věděl z výkazů střediska Pardubice. Pro tuto akci nakoupila materiál a nějakou činnost vykazovala truhlárna v Cholticích. V řízení však nebyly předloženy žádné doklady, které by dokládaly použití stavební techniky, přesun zaměstnanců Poreal na stavbu, výkazy odpracovaných hodin jednotlivými zaměstnanci s tím, že takovéto doklady se v účetnictví společnosti Poreal nevyskytují. Svědek [REDACTED] starosta obce Horní Bradlo uvedl, že se mu obžalovaný přišel představit jako nový nájemce objektu, byl přítomen v jednom případě prezentaci záměru obžalovaného se zámečkem. Pokud jde o stavební práce ví o tom, že se v období po r. 2002, někdy v létě r. 2005 na zámečku pohybovali dva nebo tři dělníci, kteří provedli náhradu poškozených částí uhnílych trámů ve stodole a dali několik podpěr. Okolo zámečku se v této době likvidovalo dřevěné oplocení, jiných prací si starosta nevšiml s tím, že chodil okolo zámečku tak jednou měsíčně. Prasečí chlívky, které u zámečku byly podle názoru svědka zbourala již firma Svoboda, která prováděla dřívější rekonstrukční práce. Tato firma také odvážela suť a to kámen a hlínu. Svědek [REDACTED] rovněž potvrdil opravu a výměru shnilých trámů. Pokud jde o prasečí chlívky, ty zboural on po dohodě se starostou. Svědek [REDACTED] uvedl, že po rekonstrukci, kterou prováděla firma z Pardubic se na objektu neprováděly žádné viditelné stavební práce. Svědek navštěvuje uvedené místo asi tak 4x za rok při kontrole pozemků, všiml si, že okolo objektu byla vykácena křoviska a prkenná ohrada, svědek neviděl nikoho, kdo tyto práce prováděl. Svědek [REDACTED] si rovněž vzpomněl na dělníky, kteří prováděli výstuhu trámů hospodářské části nemovitosti, viděl asi 20 trámů, které tam byly připraveny, toto prováděli tři nebo čtyři dělníci, ví, že bylo provedeno vykácení náletových dřevin, oprava terénů, odstranění dřevěného oplocení, likvidace chlívků. Pokud jde o trámy, které byly použity na opravu hospodářské části, na ty dodal materiál [REDACTED]. To bylo zjištěno z výslechu tohoto svědka. Ze strany společnosti Ante mu byla vyplacena pouze záloha, zbytek dosud nedostal.

V r. 2005 bylo provedeno pracovníci finančního úřadu [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] místní šetření, které se týkalo kontroly při uplatnění nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty za r. 2005. Obžalovaný ukázal zámeček Lipka, uváděl jim jaké práce zde byly provedeny, jaké mají být provedeny. Pracovnice nezjistily žádné skutečnosti, které svědčily pro neoprávněnost uplatněného odpočtu. Z výslechu svědkyně [REDACTED] bylo zjištěno, že hlavní položku tvořila zálohová faktura na výrobu oken, kterou obžalovaný také předložil. Z místního šetření vyhotovila Ing. [REDACTED] dne 25.8.2005 úřední záznam podle kterého byl fakticky ověřen stav prací v rámci první etapy rekonstrukce s tím, že byla provedena rekonstrukce střechy nad hlavní budovou, vyklizení všech prostor hlavní budovy, oprava krovů na hospodářské budově, částečná oprava a budování zdí, kdy součástí byla i zálohová faktura na zhotovení oken. V textu je dále popsáno, že v současné době správce čeká na dokončení archeologického průzkumu uvnitř hlavní budovy a provedení archeologického průzkumu tak, aby mohly začít práce na přípojkách. Závěr šetření byl takový, že nadměrný odpočet byl uplatněn oprávněně. Pokud jde o rekonstrukci střechy je zřejmé, že tuto prováděla firma Svoboda z Pardubic již kolem r. 2000. Z výpovědi svědka [REDACTED], který na dohodu o provádění práce prováděl opravy střechy bylo zjištěno, že na opravě střechy pracoval asi 2 měsíce na jaře roku 2005. Na opravu používal materiál, lepenku, latě a břidlici. Za tuto práce dostal zapláceno kolem 200.000,- Kč. V době kdy střechu opravoval, asi týden. Pracovalo na vykácení křovin několik zaměstnanců firmy Poreal.

Dne 5.4.2005 byla uzavřena mezi společnostmi Poreal a.s. a Agroinvest Praha a.s. smlouva o dílo, ve kterém se Agroinvest zavázal pro společnost Poreal provést stavební práce na stavbě zámeček Lipka za částku 2.100.000,- Kč. Fakturou č. 25040 ze 30.6.2005 byla také vyúčtována první etapa prací v částce 833.000,- Kč. K tomu předseda představenstva Agroinvest Praha a.s. Ing. [REDAKCE] písemně sdělil, že po podpisu uvedené smlouvy firma provedla bourací, úklidové a čistící práce v ceně kolem 80.000,- Kč, dodali dřevo na stavbu. V průběhu prací však došlo k zastavení prací, neboť se objevily problémy s finančními prostředky. Práce do zbytku výše uvedené faktury byly provedeny na jiných zakázkách pro společnost Poreal. Z písemných dokladů [REDAKCE] bylo zjištěno, že měl provádět rekonstrukci střechy. Provedl práce pouze v rozsahu 150.000,- Kč pro avizované problémy s touto zakázkou, zbytek do částky 811.300,- Kč, kterou vyúčtoval [REDAKCE] Poreal a.s., byly provedeny na jiných zakázkách pro firmu Poreal. Z faktury č. 25002 ze dne 10.6.2005 bylo zjištěno, že firma Rekon Praha s.r.o. dodala společnosti Poreal štípanou břidlici v hodnotě celkem 675.920,- Kč. K tomu se vyjadřoval i svědek [REDAKCE], že tato břidlice ve větší části je v zásobách společnosti Poreal vedena, zároveň přečet faktury společnosti Dolur obchodní a výrobní sdružení, které dokládají dodání stavebního materiálu. U tohoto materiálu nebylo možné zjistit, zda byl použit na rekonstrukci zámečku Lipka. Ve spise jsou založeny doklady, kterými obžalovaný podporuje své tvrzení o tom, že jednal s dodavatelem ekologické čističky, topení a dalších prací. Je zde založena fotodokumentace z truhlárny v Cholticích, kde se měla vyrábět okna a další dřevěné prvky. K prováděným pracím se vyjadřoval i svědek [REDAKCE], ten uvedl, že ví o odstranění dřevěného plotu, křoviska, došlo k výměně trámů ve stodole, byly zbořeny dřevěné chlívky, byl odvezen nepořádek.

Soud tedy uzavřel, že určité práce na zámečku Horní Lipka provedeny byly. Vzhledem k odstupu doby, kdy práce měly být provedeny a vzhledem k absenci informací o tom, jaký byl stav nemovitosti před započítáním prací soud nebyl schopen posoudit, zda a v jaké části práce byly provedeny, tedy zda a v jaké části vystavená faktura č. 20050038 ze dne 30.6.2005 odpovídá reálnému stavu. Tuto situaci nijak nezměnily spisy a fotodokumentace vyžádaná od stavebního úřadu a odboru památkové péče. S ohledem na výši celkové částky, za kterou měl být zámeček rekonstruován (15.200.000,- Kč), vezmeme-li v úvahu, že nebyla provedená žádná zásadní rekonstrukční činnost, se jeví vyúčtovaná cena prací nadhodnocenou, nicméně nelze říci v jaké míře. Soud proto v pochybnostech obžalovaného zprostil obžaloby v části, kde je mu kladeno za vinu neoprávněné uplatnění nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty ve výši 453.529,- Kč a zkrácení této daňové povinnosti o dalších 78.471,- Kč v souvislosti se zaúčtováním faktury č. 20050038.

Proti odsuzujícímu rozsudku podal odvolání obžalovaný, proti výroku zprošťujícímu státní zástupkyně. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice ze dne 24.11.2010, č.j. 14To 267/2010-761 bylo odvolání obžalovaného podle § 256 trestního řádu zamítnuto. Z podnětu odvolání státní zástupkyně byl rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu zrušen ve výroku, jímž je obžalovaný podle § 226 písm. a) zproštěn obžaloby pro skutek, v němž byl obžalobou spatřován dílčí útok pokračujícího trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 2, 3 písm. c) trestního zákona. Podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc v rozsahu zrušení vrácena okresnímu soudu. Krajský soud dospěl k závěru, že úvahy Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, které vedly ke zproštění obžaloby, jsou přinejmenším předčasné. Odvolací soud uložil podepsanému soudu, aby v rámci dokazování zjistil, z jakých dílčích částek se skládá výsledná faktura č. 20050038 a zda práce jednotlivých subdodavatelů byly skutečně na Lipce provedeny. Obžalovaný musí v rámci své opakované výpovědi tyto skutečnosti objasnit a popř. doložit účetními doklady. Pokud obžalovaný nebude mít uvedené písemnosti k dispozici a

nespecifikuje další subdodavatele, je třeba důsledně přistoupit k hodnocení již provedených důkazů a za oprávněné považovat pouze částky podložené doklady či svědecky. Pokud nebude možno postupovat výše uvedeným způsobem, pak je třeba důsledně zvážit, zda skutečně není reálně možné prověřit rozsah prací provedených na zámečku Lipka v předmětné době, ze zpráv a fotodokumentace Městského úřadu v Chrudimi, stavebního odboru, oddělení památkové péče a Národního památkového ústavu, Územní odborné pracoviště Pardubice, včetně výsledku místních šetření, která tyto instituce již provedly a dále s přihlédnutím k soupisu provedených prací na zámečku Lipka za období 2000 až prosinec 2004 architekta [REDAKCE]. Za dané situace je pak nutné ustanovit znalce a nechat hodnotit provedené práce.

U následně nařízených hlavních líčení pak soud plnil pokyny krajského soudu, provedl opětovný výslech obžalovaného J. [REDAKCE] V. [REDAKCE], který se, pokud jde o rozsah provedených prací, odkazoval na své výpovědi dřívější s tím, že všechny práce již podrobně specifikoval. Práce prováděla firma Poreal svými pracovníky a pak tam byly subdodavatelské práce. Některé práce prováděl se svou firmou p. [REDAKCE], společník a jednatel společnosti Ante, který měl vlastní stavební firmu. Zaměstnance Porealu vedl [REDAKCE]. Obžalovaný pracovníky firem Agro Invest nebo p. [REDAKCE] nikdy neviděl. Obžalovaný shromažďoval výkazy prací od zaměstnanců Porealu o množství odpracované práce a to posílal p. [REDAKCE] a p. [REDAKCE]. Obžalovaný u hlavního líčení předložil rekapitulaci rozpočtu a rozpočet s výkazy výměr vypracovaný [REDAKCE]. Ta je vypracovala fakticky podle tvrzení obžalovaného o tom, které práce a v jakém rozsahu byly provedeny. Obžalovaný doplnil, že v rozpočtu nejsou zahrnuty práce truhlárny ohledně výroby oken a dveří. Truhlárna přešla od Porealu na společnost DVD, na výrobě dveří a oken se podílel p. [REDAKCE]. Tyto dřevěné prvky byly ve společnosti Ante, která je rozprodávala. Dále pak byl nakoupený některý materiál, např. střešní krytina, dále zakoupené dřevo a nejsou zde zahrnuty manažerské práce obžalovaného při jednání s dodavateli. [REDAKCE], držitelka certifikátu, uživatele cenové soustavy UFS zrekapitulovala rozpočet a dospěla k závěru, že na zámečku Lipka byly provedeny celkové práce v celkové hodnotě 1.740.780,99 Kč bez daně z přidané hodnoty. To bylo zjištěno z rozpočtu s výkazem výměr. Následně se soud snažil zjistit svědky zaměstnance firmy Poreal, kteří na rekonstrukci zámečku pracovali. Od svědka [REDAKCE], který měl původně pracovat na Lipce jako stavbyvedoucí pak ale byl na jiné stavbě, soud zjistil jména [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] s tím, že [REDAKCE] už nežije. Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že na zámečku Lipka pracoval v době, kdy už byly plískanice, byl tam celkem třikrát se dvěma dalšími spolupracovníky, káceli stromy a planýrovali prostor. K množství stromů se nedokázal vyjádřit s tím, že jich bylo moc. Svědek potom odešel k jiné firmě na jiné stavby, ví, že spolupracovník [REDAKCE] tam potom ještě jezdil. [REDAKCE] je však již také po smrti. Práci rozdělával obžalovaný V. [REDAKCE]. V době, kdy tam byl svědek, byl na místě binec, všechno bylo zarostlé.

K návrhu obžalovaného soud vyslechl jako svědka [REDAKCE], ten uvedl, že na zámečku pracoval 2,5 nebo 3 měsíce, otloukal tam nějaké zdivo a vyvážel bláto. Měli uzavřenou dohodu o provedení práce, pracoval tam s dalšími dvěma pracovníky. Dohodu uzavíral a peníze vyplácel za druhou stranu p. [REDAKCE]. Svědek obouchával vnitřní omítky, ze dvou sklepů vyvezl bahno a veškerý nepořádek. Nepořádek se odvážel na skládku, něco se zaváželo do díry. Odvážely to Avie a Tatry, na zámečku pracovalo více lidí, kteří tam dělali vrty, střechu. Jména svědek nezná, pohybovalo se tam 10 – 15 lidí. Svědek si všiml, že se prováděly vrty do země, opravovala se střecha, boural se dřevěný plot. Nepořádku, který svědek vyvezl ven ze zámečku, bylo tak 10 nákladních vozů. Práce probíhaly na jaře r. 2005. Svědek si vydělal 25.000,- Kč, práci zadával obžalovaný V. [REDAKCE].

Svědék [REDACTED] vypověděl, že byl zaměstnán v truhlárně firmy Poreal a pracoval na oknech a dveřích pro zámeček Lipka. Některá okna byla hotová, některá byla rozpracovaná. Poté, když sešlo z realizace, tak okna a dveře se rozprodaly asi za 150.000,- Kč, reálná cena by byla tak o 80 – 100.000,- Kč vyšší, neboť šlo o atypické prvky. Svědek uváděl, že paragon jako potvrzení prodeje svědkovi předával obžalovaný V [REDACTED]. Na paragonu bylo nějaké razítko. Svědek nevěděl, zda tam bylo razítko Porealu nebo razítko firmy DVD s.r.o., což je firma, která měla patřit obžalovanému. Svědek v truhlárně vyráběl střešní latě, které použila na rekonstrukci střechy firma [REDACTED]. Svědek byl na zámečku zaměřovat okna, viděl rozkácené stromy, zdemolovaná okna. Pracovali zde dělníci, kteří vyváželi suť.

Z provedených důkazů lze mít za prokázané, že na zámečku Lipka byly provedeny práce spočívající v zbourání dřevěného oplocení, v likvidaci tzv. prasečích chlívků, vykácení náletových dřevin, opravě podpěrných trámů stodoly, opravy střechy, vyklizení a otlučení místností zámečku a vrtech provedené na přilehlých pozemcích. Provádění těchto prací byli přítomni svědci, případně je zde i fotografická dokumentace (oprava podpěrných trámů stodoly). Sporným však zůstává rozsah těchto prací, soud proto ustanovil znalce z oboru ekonomika, stavebnictví Ing. Miroslava Ženku. Za jeho přítomnosti, za přítomnosti svědka [REDACTED], byla na místě provedena prověrka výpovědi obžalovaného. Přímo v nemovitostech zámečku Lipka obžalovaný ukazoval rozsah provedených prací uvedených výše. Svědek [REDACTED] potvrdil existenci těchto prací, avšak k rozsahu se nedokázal vyjádřit. Při prohlídce zámečku bylo zcela zjevné otlučení vnitřních místností zámečku, oprava podpěrných trámů stodoly, neexistence prasečích chlívků, dřevěného oplocení, na místě byly znovu vyrostlé náletové dřeviny, nemovitost je ve zpuštěném stavu. Po provedeném šetření soud zadal znalci provést hodnocení prací, které má soud za prokázané v rozsahu uvedeném obžalovaným za situace, kdy nelze přesně určit rozsah prací (s výjimkou otlučení omítky a opravy trámů stodoly). Obžalovaný až na místě samém uvedl, že byla provedena likvidace propadlých krovů druhé stodoly, o těchto pracích dosud obžalovaný nehovořil a nevyplývá to ani z výpovědí ostatních slyšených svědků, proto tyto práce nebyly hodnoceny. Za nedůvodné soud považuje i tzv. manažerské práce, což je podle vyjádření obžalovaného vyčíslení hodnoty jednání se subdodavateli, obchodními partnery, které provedl jako zaměstnanec Porealu. Obžalovaný byl zároveň ředitelem společnosti Ante spol. s r.o., není tedy žádného důvodu, aby společnost Ante s.r.o. platila firmě Poreal za manažerská jednání svého ředitele. Ze znaleckého posudku Ing. Miroslava Ženky bylo zjištěno, že hodnota provedených prací činí 1.691.025,- Kč bez daně z přidané hodnoty. Tato částka představuje zhodnocení maximálního objemu prací, který mohl být na zámečku Lipka proveden. Jde o částku, kterou mohla společnost Poreal účtovat společnosti Ante s.r.o. z titulu rekonstrukčních prací. Pak tedy pouze v této výši měla být uplatněna v daňovém přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti Ante s.r.o. za červen r. 2005. 19% DPH z této částky činí 321.295,- Kč. Soud v hlavním líčení přečetl k důkazu přiznání dani z přidané hodnoty Ante s.r.o. za červen 2005 i odborné vyjádření znalkyně Ladislavy Krásové, která se vyjádřila k tomu, jaký nadměrný odpočet byl vylákán, resp. o kolik byla zkrácena daň z přidané hodnoty v souvislosti se uplatněním faktury č. 20050038 znějící na částku 2.800.000,- Kč s 19% daní z přidané hodnoty ve výši 532.000,- Kč. Znalkyně postupovala tak, že z daňového přiznání vyjmula předmětnou fakturu, resp. 19% z ní a uvedla jaká by byla daňová povinnost subjektu, pokud by bylo celé plnění neoprávněné. Ladislava Krásová od nadměrného odpočtu uvedeného v přiznání k DPH za červen 2005 (453.259,- Kč) odečetla daň z přidané hodnoty účtovanou fakturou č. 20050038 ve výši 532.000,- Kč, jakoby k žádnému plnění nedošlo. Za situace, kdy soud došel k závěru, že oprávněným je plnění do výše 1.691.025,- Kč mohl být uplatněn

nadměrný odpočet pouze v částce 321.295,- Kč. Rozdíl DPH původně uplatněného, tedy 532.000,- Kč a částky DPH 321.295,- Kč, která být uplatněna mohla, činí 210.705,- Kč, což je částka, kterou obžalovaný na dani z přidané hodnoty neoprávněně získal, neboť při správném účtování by mohl uplatnit nadměrný odpočet pouze v částce 242.824,- Kč. Soud nevyžadoval v tomto směru doplnění odborného vyjádření, neboť jde o matematický úkon, při kterém došlo k odečtu neoprávněně účtované daně z přidané hodnoty od nadměrného odpočtu uplatněného v daňovém přiznání DPH za červen 2005.

Uvedené jednání je pokračujícím ve vztahu k jednání, pro které byl obžalovaný odsouzen výše citovaným rozsudkem podepsaného soudu ze dne 2.8.2010, č.j. 3T 23/2010-735. Obžalovaný v obou případech jako osoba pověřená jednáním za Ante s.r.o. v krátké době roku 2005 (červen a září) neoprávněně v daňových přiznáních uplatnil daň z přidané hodnoty, čímž dosáhl zkrácení daně z přidané hodnoty ve výši 376.200,- Kč a vylákání nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty v částce 210.705,- Kč. Obě jednání byla vedena jednotným záměrem zkrátit daň z přidané hodnoty, resp. vylákat daňovou výhodu u státu, naplňují stejnou skutkovou podstatu trestného činu § 148 trestního zákona. Jsou spojeny stejným způsobem provedení, blízkou časovou souvislostí. Soud proto podle § 37a trestního zákona zrušil výrok o vině spácháním trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 trestního zákona, kterým byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 2.8.2010, č.j. 3T 23/2010-735, dále celý výrok o trestu a i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad. Obžalovaný se tedy uvedenými dvěma dílčími jednáními dopustil trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 2, 3 písm. c) trestního zákona, neboť tím, že uváděl nepravdivé údaje v daňových přiznáních daně z přidané hodnoty, dosáhl zkrácení daně z přidané hodnoty v částce 376.200,- Kč a vylákal vyplacení daně z přidané hodnoty v částce 210.705,- Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 586.905,- Kč, což je škoda značná ve smyslu § 89 odst. 11 trestního zákona. Obžalovaný se činu dopustil v době účinnosti zákona č. 140/1961 Sb. trestního zákona. Zákon č. 40/2009 Sb., nový trestní zákoník není pro obžalovaného příznivější, proto soud použil zákona účinného v době, kdy ke spáchání činu došlo. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 4 písm. a) trestního zákona. Obžalovaný jednak nechal vystavit a do svého účetnictví zavedl fakturu, kterou nepravdivě deklaroval vyvezení zboží plátcí DPH do země evropské unie. Tuto fakturu uplatil v přiznání k dani z přidané hodnoty proto, aby dosáhl nižší daňové povinnosti. Stejně tak nechal vystavit z části nadhodnocenou fakturu za provedení rekonstrukčních prací na zámečku Lipka. V obou případech věděl, že skutečnosti deklarované v přiznání k dani z přidané hodnoty nejsou pravdivé a že tímto jednáním porušuje zájem na řádném vyměření daní. Věděl, že dojde ke vzniku škody na straně státu, takovýto následek způsobit chtěl, chtěl dosáhnout jednak vylákání nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, jednak své nižší daňové povinnosti. Byl si vědom, že nenastane žádné překážky, která by vzniku následku zabránila.

Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je dán zejména významem zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu státu na řádném vyměření, v tomto případě daně z přidané hodnoty, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. V důsledku jednání obžalovaného se státu nedostalo plnění ve výši 376.200,- Kč, navíc od státu vylákal DPH v částce 210.705,- Kč. Motivem jednání byla jednoznačně snaha o získání majetkového prospěchu. Stupeň společenské nebezpečnosti je zvyšován osobou obžalovaného, ten se živil jako manažer ve firmě J. V. V r. 2007 byl postižen pro dopravní přestupek. V rejstříku trestů má celkem šest záznamů. Od r. 2000 do r. 2005 pro trestné činy neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 249a odst. 2 trestního zákona, zpronevěry podle § 248 odst. 1,2 trestního zákona, neodvedení daně a

pojistného na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti podle § 147 odst. 1 trestního zákona, pokus trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 8 odst. 1 k § 148 odst. 1,3 písm. c) trestního zákona, dále pro pomoc k trestnému činu poškozování věřitele podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 256 odst. 1 písm. c), odst. 3 trestního zákona a pro dokonání trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 trestního zákona. Obžalovanému byl za uvedené trestné činy pravomocně ke dni 8.11.2005 uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou roků s odkladem na zkušební dobu v trvání pěti roků, zároveň peněžitý trest ve výměře 25.000,- Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti či družstva na dobu pěti roků. Obžalovaný fakticky uložený trest zákazu činnosti obešel tím, že jednal za obchodní společnosti na základě plných mocí. Naposled byl ve věci Okresního soudu v Chrudimi sp. zn. 1T 178/2012 odsouzen pro přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud podle § 31 odst. 1 trestního zákona přihlížel ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, možnostem jeho nápravy, k jeho osobním poměrům, dále ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 33 a 34 trestního zákona. Na straně obžalovaného soud neshledal žádnou polehčující okolnost. Obžalovanému přitěžuje, že pro obdobnou trestnou činnost byl v minulosti odsouzen a stíhaného jednání se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení za stejnou trestnou činnost. Je pravda, že od spáchání trestné činnosti uplynula relativně delší doba. Je však třeba položit důraz na slovo relativně. Takováto trestná činnost bývá obvykle odhalena v souvislosti se šetřením finančního úřadu, jak tomu bylo ostatně i v tomto případě. Následuje po té náročné shromažďování důkazů v přípravném řízení. Jeho délka v daném případě nepřesáhla obvyklou dobu, úměrnou složitosti věci. Soud proto obžalovanému ukládal trest odnětí svobody. Za přiměřený považuje trest v trvání dvou (2) roků. Vzhledem k recidivě obžalovaného soud neshledal důvodu pro opětovný podmíněný odklad výkonu trestu a pro výkon obžalovaného zařadil do věznice s dozorem, neboť se dopustil úmyslné trestné činnosti a nebyl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody.

Odsouzení obžalovaného z rozsudku podepsaného soudu ze dne 2.8.2010, č.j. 3T 23/2010-735 podléhalo amnestii prezidenta republiky z 1.1.2013. Na odsouzení k trestu odnětí svobody v trvání jednoho (1) roku a šesti (6) měsíců nepodmíněně se vztahuje článek III. odst. 1, 2 uvedené amnestie. Soud nerozhodoval o aplikaci amnestie za situace, kdy nyní ukládá trest společný a ruší výrok o vině, trestu i další výroky na zrušený výrok o vině navazující z citovaného rozsudku (zrušeno by bylo i usnesení o amnestii, neboť použití článku III. amnestie s sebou nenese účinky zahlazení).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 21.2.2013

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

Toto rozhodnutí nabylo **právní moci dne 4.9.2013.**
Doložku právní moci vyznačila Michaela Beierová dne 11.10.2013.

XY

xxxx

xxxx

Nar. xxxxx

V Praze dne 01.03.2019

Okresní soud v Ústí nad Orlicí

Husova 975

562 17 Ústí nad Orlicí

Věc: **Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.**

Vážení,

žádám Vás o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. - dovoluji si Vás tímto požádat o zaslání rozsudku ve Vaší věci č.j. 3 T 23 / 2010 a to v anonymizované podobě.

Případný správní poplatek po výzvě soudu neprodleně uhradím.

Předem Vám děkuji.

XY

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 89/2019

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 4. března 2019

XY

Vážený pane inženýre,

na základě Vaší žádosti ze dne 1.3.2019 Vám v příloze zasílám požadovaný anonymizovaný rozsudek zdejšího soudu

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

příloha: - rozsudek č.j. 3 T 23/2010-1024